II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Ændret forslag til Rådets direktiv om overvågning af og kontrol med kreditinstitutters store engagementer

(92/C 175/04)

KOM(92) 273 endelig udg. — SYN 333

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EØF-Traktatens artikel 149, stk. 3, den 22. juni 1992)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 57, stk. 2, første og tredje punktum,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (1),

i samarbejde med Europa-Parlamentet (2),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg (3), og

ud fra følgende betragtninger:

Dette direktiv er i overensstemmelse med de mål, der er fastsat i Kommissionens Hvidbog om Gennemførelsen af Det Indre Marked (4);

de væsentligste tilsynsregler bør harmoniseres; medlemsstaterne bør frit kunne fastsætte strengere bestemmelser end dem, der foreskrives i direktivet;

dette direktiv har været genstand for samråd i Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning, som i henhold til artikel 6, stk. 4, i Rådets direktiv 77/780/EØF af 12. december 1977 om samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (5), senest ændret ved direktiv 89/646/EØF (6), har til opgave at forelægge Kommissionen forslag med henblik på samordning af de i medlemsstaterne anvendte nøgletal;

overvågning af og kontrol med kreditinstitutters engagementer indgår som et integrerende led i tilsynet med disse institutter; hvis et kreditinstituts engagementer i alt for høj grad koncentreres på en enkelt kunde eller en enkelt gruppe af indbyrdes forbundne kunder, kan der opstå en uforsvarlig risiko for tab; dette må anses at være til skade for et kreditinstituts solvens;

fælles normer for overvågning af og kontrol med kreditinstitutters engagementer blev i første omgang indført ved Kommissionens henstilling 87/62/EØF (7); henstillingen blev valgt som juridisk instrument, fordi der herved åbnedes mulighed for gradvis at tilpasse de eksisterende ordninger og indføre nye ordninger uden at gribe forstyrrende ind i Fællesskabets banksystem; nu, hvor denne første etape er afsluttet, bør der i stedet vedtages et direktiv med bindende virkninger for samtlige kreditinstitutter i Fællesskabet;

på et integreret bankmarked med direkte konkurrence mellem kreditinstitutterne bør tilsynskravene være lige byrdefulde i hele Fællesskabet; det kan derfor ikke helt overlades til medlemsstaterne at fastlægge kriterierne for beregning af risikokoncentrationen, men der bør derimod fastsættes bindende retsregler herom på

(1) EFT nr. C 123 af 9. 5. 1991, s. 18.
(2) Endnu ikke offentliggjort.
(3) EFT nr. C 339 af 31. 12. 1991, s. 35.
(4) Dok. KOM(85) 310.
(5) EFT nr. L 322 af 17. 12. 1977, s. 30.
(6) EFT nr. L 386 af 30. 12. 1989, s. 1.
(7) EFT nr. L 33 af 4. 2. 1987, s. 10.

fællesskabsplan; fælles regler tjener bedst Fællesskabets interesser ved at undgå forskelle i konkurrencevilkårene og samtidig styrke Fællesskabets banksystem;

med hensyn til den specifikke opgørelsesmetode, der skal anvendes til risikovurdering, henvises der til bestemmelserne i Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 om bankers og andre finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (1);

i Rådets direktiv 89/647/EØF af 18. december 1989 om solvensnøgletal for kreditinstitutter (2) er der fastlagt en klassificering af kreditinstitutternes forskellige kreditrisici; ved definitionen af, hvad der i dette direktiv skal forstås ved »engagementer«, er det derfor rimeligt at henholde sig til denne klassificering; det er dog ikke hensigtsmæssigt principielt at anvende den risikovægtning og de risikograder, der er opstillet i direktiv 89/647/EØF; formålet med denne vægtning og disse risikograder var at opstille et generelt solvenskrav for kreditinstitutters kreditrisici; formålet med dette direktiv om store engagementer er derimod at begrænse et kreditinstituts maksimale risiko for tab på en kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder; ud fra dette forsigtighedsprincip er det derfor mere hensigtsmæssigt at følge den fremgangsmåde, at alle engagementer som hovedregel skal medregnes til deres pålydende værdi, uden nogen risikovægtning eller klassificering efter risikograd;

når et kreditinstitut indgår engagementer med sit moderselskab eller med andre datterselskaber af dette moderselskab, bør forsigtighedsprincippet skærpes; alle kreditinstitutters engagementer bør forvaltes autonomt i overensstemmelse med god bankpraksis og helt uafhængigt af ethvert andet hensyn; i Rådets andet direktiv 89/646/EØF vedrørende samordning af lovgivningen om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og om ændring af direktiv 77/780/EØF er det fastsat, at dersom personer, der direkte eller indirekte besidder en kvalificeret andel af et kreditinstituts kapital, gør deres indflydelse gældende på en måde, der vil kunne skade en sund og forsigtig ledelse af instituttet, skal de kompetente myndigheder træffe de fornødne foranstaltninger til at bringe denne situation til ophør; der bør desuden opstilles særlige regler for et kreditinstituts store engagementer med andre virksomheder inden for samme koncern, og disse regler bør være strengere end for andre engagementer; de skærpede regler bør dog ikke gælde, når moderselskabet er et finansieringsselskab eller et kreditinstitut, eller når søsterselskaberne er kreditinstitutter, finansieringsinstitutter eller virksomheder, der udøver accessorisk bankvirksomhed, når de alle indgår i et konsolideret tilsyn med kreditinstituttet; i så fald giver det konsoliderede tilsyn med hele koncernen tilstrækkelig sikkerhed for et effektivt tilsyn, uden at det er nødvendigt at fastsætte strengere normer for risikobegrænsning; dette vil samtidig kunne tilskynde kreditinstitutterne til at organisere sig på en sådan måde, at tilsynet med dem kan foregå på et konsolideret grundlag, hvilket er en ønskelig udvikling, da det åbner mulighed for et mere fuldstændigt tilsyn;

for at sikre en harmonisk anvendelse af direktivet skal medlemsstaterne have mulighed for at indføre de nye grænser i to etaper; for de mindste kreditinstitutter kan en længere overgangsperiode være berettiget, da en hurtig indførelse af 25 %-reglen kunne føre til en for brat nedgang i deres kreditvirksomhed;

hvad angår engagementer indgået med de to virksomheder, hvis videre finansiering er af vital betydning for energiforsyningen i Portugal, er det nødvendigt at indrømme Den Portugisiske Republik en overgangsperiode frem til den 31. december 1998 for at give de portugisiske kreditinstitutter mulighed for at gennemføre en omstrukturering, der kan sikre, at de også efter udløbet af denne periode kan fortsætte deres finansiering af de pågældende virksomheder under iagttagelse af de i dette direktiv fastsatte grænser;

i direktiv 89/646/EØF tillægges Kommissionen gennemførelsesbeføjelser af samme art som dem, Rådet forbeholdt sig selv i direktiv 89/229/EØF af 17. april 1989 om kreditinstitutters egenkapital (3);

under hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende i denne sektor, bør det i artikel 22 i direktiv 89/646/EØF omhandlede udvalg gives til opgave at bistå Kommissionen under udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges den efter procedure III, variant a), i Rådets afgørelse 87/373/EØF af 13. juli 1987 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (4);

med hensyn til tilsyn med store engagementer vedrørende aktiviteter, som hovedsagelig er udsat for markedsrisici, kan den fornødne samordning af tilsynsmetoder ske under en fællesskabsordning vedrørende kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters

(1) EFT nr. L 372 af 31. 12. 1986, s. 1.
(2) EFT nr. L 386 af 30. 12. 1989, s. 14.
(3) EFT nr. L 124 af 5. 5. 1989, s. 16.
(4) EFT nr. L 197 af 18. 7. 1987, s. 33.

kapitalgrundlag; dette indebærer, at det, indtil der vedtages fællesskabslovgivning om ovennævnte store engagementer, må overlades til de kompetente myndigheder i de enkelte medlemsstater at føre tilsyn med store engagementer vedrørende aktiviteter, som hovedsagelig er udsat for markedsrisici, såsom handelsbeholdning, tegningsforpligtelser ved emission af værdipapirer og fordringer i forbindelse med afvikling af værdipapirtransaktioner —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

a) »kreditinstitut«: et kreditinstitut som defineret i artikel 1, første led, i direktiv 77/780/EØF, herunder også filialer af et sådant kreditinstitut i tredjelande, samt enhver offentlig eller privat virksomhed, herunder også en sådan virksomheds filialer, som falder ind under definitionen i artikel 1, første led, i direktiv 77/780/EØF, og som er meddelt tilladelse i et tredjeland

b) »kompetente myndigheder«: kompetente myndigheder som defineret i artikel 1, niende led, i Rådets direktiv 92/30/EØF af 6. april 1992 om tilsyn med kreditinstitutter på et konsolideret grundlag (1)

c) »moderselskab«: en modervirksomhed som defineret i artikel 1, syvende led, i direktiv 92/30/EØF

d) »datterselskab«: en dattervirksomhed som defineret i artikel 1, ottende led, i direktiv 92/30/EØF

e) »finansieringsselskab«: en virksomhed som defineret i artikel 1, tredje led, i direktiv 92/30/EØF

f) »finansieringsinstitut«: en virksomhed som defineret i artikel 1, andet led, i direktiv 92/30/EØF

g) »virksomhed, der udøver accessorisk bankvirksomhed«: en virksomhed som defineret i artikel 1, femte led, i direktiv 92/30/EØF

h) »engagement«: de i direktiv 89/647/EØF, artikel 6 samt bilag I og III opregnede aktivposter og poster under stregen, uden anvendelse af de i disse bestemmelser fastsatte vægtninger; de i nævnte bilag III omhandlede risici beregnes efter den metode, der er beskrevet i samme direktivs bilag II, uden anvendelse af vægtning for medkontrahentrisiko; alle elementer, der er 100 % dækket af egenkapitalen, kan udelukkes fra definitionen af engagementer efter godkendelse fra de kompetente myndigheder, hvis egenkapitalen ikke indgår i beregningen af solvensnøgletallet og af de andre nøgletal for tilsyn, der er fastsat i fællesskabsretsakterne; engagementerne omfatter ikke:

— ved valutatransaktioner: engagementer, som er indgået i forbindelse med den almindelige afvikling af en transaktion i et tidsrum på 48 timer, efter at betaling har fundet sted, eller

— ved køb eller salg af værdipapirer: engagementer, der er indgået i forbindelse med den almindelige afvikling af en transaktion i et tidsrum på fem arbejdsdage, efter at betaling har fundet sted eller værdipapirerne er leveret, alt efter hvilken dato der ligger først

i) »zone A«: den landezone, der er defineret i artikel 2, stk. 1, andet led, i direktiv 89/647/EØF

j) »zone B«: den landezone, der er defineret i artikel 2, stk. 1, tredje led, i direktiv 89/647/EØF

k) »egenkapital«: et kreditinstituts egenkapital som defineret i direktiv 89/299/EØF

l) »kontrol«: den forbindelse, der findes mellem et moderselskab og dets datterselskab, som defineret i artikel 1 i direktiv 83/349/EØF, eller en forbindelse af samme art mellem en fysisk eller juridisk person og en virksomhed

m) »gruppe af indbyrdes forbundne kunder«:

i) enten to eller flere fysiske eller juridiske personer, der — indtil det modsatte er godtgjort — for så vidt angår engagementet udgør en helhed, fordi en af dem udøver direkte eller indirekte kontrol med den anden eller de andre, eller

(1) EFT nr. L 110 af 28. 4. 1992, s. 52.

ii) to eller flere fysiske eller juridiske personer, hvoraf ingen udøver kontrol med den anden som nævnt i nr. i), men som for så vidt angår engagementet må anses for at udgøre en helhed, fordi der består sådanne indbyrdes forbindelser mellem dem, at der er sandsynlighed for, at hvis den ene kommer i økonomiske vanskeligheder, vil den anden eller de andre også få vanskeligheder med tilbagebetalingen.

Artikel 2

Anvendelsesområde

Dette direktiv finder anvendelse på kreditinstitutter, der er meddelt den i artikel 3 i direktiv 77/780/EØF nævnte tilladelse.

Medlemsstaterne kan undlade at anvende dette direktiv på:

a) kreditinstitutter opregnet i artikel 2, stk. 2, i direktiv 77/780/EØF

b) kreditinstitutter, der i samme medlemsstat er tilknyttet et centralorgan etableret i dette land, jf. artikel 2, stk. 4, litra a), i direktiv 77/780/EØF, såfremt helheden, dvs. centralorganet samt de tilknyttede institutioner er omfattet af globalt tilsyn, idet nærværende direktivs anvendelse på centralorganet dog ikke berøres heraf.

Artikel 3

Indberetning om store engagementer

1. Et kreditinstituts engagement med en enkelt kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder betragtes som stort, når det udgør 10 % eller mere af kreditinstituttets egenkapital.

2. Kreditinstitutter indberetter deres store engagementer som defineret i stk. 1 til de kompetente myndigheder. Medlemsstaterne kan efter eget valg foreskrive, at kreditinstitutterne foretager denne indberetning på en af følgende måder:

— ved mindst én gang om året at indberette alle deres store engagementer med løbende indberetning af alle nye store engagementer og eventuelle forøgelse er af bestående store engagementer på mindst 20 % i forhold til den seneste indberetning

— ved mindst fire gange om året at indberette alle store engagementer.

3. De engagementer, der er undtaget i medfør af artikel 4, stk. 7, litra a), b), c), d), f), g) og h), kan fritages for indberetning. De øvrige engagementer, der er omhandlet i de øvrige litraer i artikel 4, stk. 7, samt i artikel 4, stk. 8, 9 og 10, kan indberettes to gange om året i stedet for fire gange som fastsat i stk. 2, andet led.

4. De kompetente myndigheder kræver, at ethvert kreditinstitut har en forsvarlig administration og regnskabsføring samt en hensigtsmæssig intern kontrol med henblik på at kunne identificere og registrere alle store engagementer og efterfølgende ændringer heri, som defineret og påkrævet i dette direktiv, og med henblik på tilsyn med disse engagementer på baggrund af kreditinstituttets egen engagementspolitik.

Et kreditinstitut skal, såfremt det påberåber sig stk. 3, bevare registreringen af de anførte grunde i et år efter den begivenhed, der udløste fritagelsen, således at de kompetente myndigheder kan efterprøve, om den er berettiget.

Artikel 4

Øvre grænser for store engagementer

1. Et kreditinstitut må ikke med en enkelt kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder indgå engagementer for beløb, der tilsammen overstiger 25 % af kreditinstituttets egenkapital.

2. Den i stk. 1 omhandlede procentsats nedsættes til 20 %, når kunden eller gruppen af indbyrdes forbundne kunder er kreditinstituttets moder- eller datterselskab og/eller et andet af dette moderselskabs datterselskaber. Medlemsstaterne kan dog undtage ovennævnte store engagementer fra denne grænse, hvis de foreskriver en særlig kontrol med de pågældende engagementer ved hjælp af andre foranstaltninger eller fremgangsmåder. De underretter Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning og Kommissionen om indholdet af disse foranstaltninger eller fremgangsmåder.

3. Et kreditinstitut må ikke indgå store engagementer for beløb, som tilsammen overstiger 800 % af egenkapitalen.

4. Medlemsstaterne kan stille strengere krav end de i stk. 1, 2 og 3 fastsatte øvre grænser.

5. Et kreditinstitut skal til enhver tid overholde de i stk. 1, 2 og 3 fastsatte øvre grænser for de engagementer, det har indgået. Hvis engagementerne i undtagelsestilfælde alligevel overstiger de øvre grænser, skal der omgående gives underretning herom til de kompetente myndigheder, der, hvis omstændighederne taler for det, kan indrømme kreditinstituttet en bestemt tidsfrist til atter at overholde grænserne.

6. Medlemsstaterne kan helt eller delvis fravige bestemmelserne i stk. 1, 2 og 3 for engagementer, som et kreditinstitut har indgået med sit moderselskab, selskabets øvrige datterselskaber og sine egne datterselskaber for så vidt disse selskaber falder ind under det tilsyn på konsolideret grundlag, som kreditinstituttet selv er underlagt i overensstemmelse med direktiv 92/30/EØF eller med tilsvarende regler i et tredjeland.

7. Medlemsstaterne kan helt eller delvis fravige bestemmelserne i stk. 1, 2 og 3 for følgende engagementer:

a) aktivposter, der repræsenterer fordringer på centralregeringer eller centralbanker i zone A

b) aktivposter, der repræsenterer fordringer på De Europæiske Fællesskaber

c) aktivposter, der repræsenterer fordringer, som udtrykkeligt er garanteret af centralregeringer eller centralbanker i zone A eller af De Europæiske Fællesskaber

d) andre engagementer indgået med eller garanteret af centralregeringer eller centralbanker i zone A eller af De Europæiske Fællesskaber

e) aktivposter, der repræsenterer fordringer på og andre engagementer med centralregeringer eller centralbanker i zone B, når de lyder på og i givet fald er finansieret i låntagernes valuta

f) aktivposter og andre engagementer, som af de kompetente myndigheder er godkendt som værende tilstrækkeligt sikret ved sikkerhedsstillelse i form af værdipapirer udstedt af centralregeringer eller centralbanker i zone A eller af De Europæiske Fællesskaber; eller af medlemsstaternes regionale eller lokale myndigheder, for hvilke der anvendes en vægtning på 0 % for solvens i overensstemmelse med artikel 7 i direktiv 89/647/EØF

g) aktivposter og andre engagementer, som af de kompetente myndigheder er godkendt som værende tilstrækkeligt sikret ved indlån i kontanter i det långivende institut eller i et kreditinstitut, der er långiverens moder- eller datterselskab

h) aktivposter og andre engagementer, som af de kompetente myndigheder er godkendt som værende tilstrækkeligt sikret ved indlånsbeviser udstedt af det långivende institut eller af et kreditinstitut, som er moderselskabet eller et datterselskab til det långivende institut, og deponeret hos et af disse institutter, uanset hvilket

i) aktivposter, der repræsenterer fordringer på eller andre engagementer indgået med et kreditinstitut med en løbetid på højst et år og som ikke indgår i dettes egenkapital i henhold til direktiv 89/299/EØF

j) aktivposter, der repræsenterer fordringer på eller andre engagementer med en løbetid på højst et år, på og i institutioner, som ikke er kreditinstitutter, men opfylder kravene i artikel 8, stk. 2, i direktiv 89/647/EØF, og for hvilke der er stillet sikkerhed i henhold til nævnte stykke

k) veksler og tilsvarende værdipapirer med en løbetid på højst et år, som bærer et andet kreditinstituts undertegning

l) obligationer som defineret i artikel 22, stk. 4, i Rådets direktiv 85/611/EØF [1], som ændret ved direktiv 88/220/EØF [2]

m) indtil der har fundet en nærmere samordning sted, de kapitalinteresser i forsikringsselskaber, som er nævnt i artikel 12, stk. 3, i direktiv 89/646/EØF, indtil højst 40 % af egenkapitalen i det kreditinstitut, som overtager kapitalinteressen

n) aktivposter, der repræsenterer fordringer på det regionale eller centrale kreditinstitut, som i henhold til bestemmelser i love eller vedtægter har til opgave at foretage likviditetsudligning inden for det net af kreditinstitutter, som det långivende kreditinstitut i henhold til disse bestemmelser er tilsluttet

o) engagementer, for hvilke der til de kompetente myndigheders tilfredshed er stillet sikkerhed i form af andre værdipapirer end værdipapirer, der er udstedt af centralregeringer og centralbanker i zone A eller De Europæiske Fællesskaber, såfremt værdipapirerne ikke er udstedt af kreditinstituttet selv, dets moderselskab eller et af deres datterselskaber eller af den pågældende kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder. De værdipapirer, der stilles som sikkerhed, skal ansættes til markedsværdien og give en overskydende dækning i forhold til de sikrede engagementer, og de skal enten noteres på en børs eller være faktisk omsættelige og regelmæssigt noteres på et marked, hvor der handles gennem an-

[1] EFT nr. L 375 af 31. 12. 1985, s. 3.
[2] EFT nr. L 100 af 19. 4 1988, s. 3.

erkendte, professionelle mæglere, og som efter de kompetente myndigheders opfattelse i den medlemsstat, der er kreditinstituttets hjemland, giver tilfredsstillende mulighed for at ansætte en objektiv pris, hvormed værdipapirernes overskydende dækning til enhver tid kan kontrolleres. Den krævede overskydende dækning er på 100 %; 150 % for aktier og 50 % for obligationer, der er udstedt af kreditinstitutter, regionale regeringer og lokale myndigheder i medlemsstaterne bortset fra dem, der er omhandlet i artikel 7 i direktiv 89/647/EØF og obligationer, der er udstedt af Den Europæiske Investeringsbank og multilaterale udviklingsbanker som defineret i artikel 2 i direktiv 89/647/EØF. Den sikkerhed, der er stillet i form af værdipapirer, kan ikke indgå i kreditinstitutters egenkapital som defineret i direktiv 89/299/EØF

p) lån mod pant i fast ejendom til beboelse, for hvilke der er stillet sikkerhed til de kompetente myndigheders tilfredshed samt leasingtransaktioner, hvor udlejeren beholder den fulde ejendomsret til den lejede bolig, så længe lejeren ikke har benyttet sin købsoption, i begge tilfælde indtil 50 % af værdien af den pågældende faste ejendom. Værdien af den faste ejndom skal til de kompetente myndigheders tilfredshed beregnes på grundlag af strenge værdiansættelsesnormer, der er fastlagt i vedtægtsmæssige eller administrative bestemmelser. Værdiansættelsen foretages mindst en gang om året. I denne forbindelse defineres fast ejendom til beboelse som beboelse, der er eller vil blive beboet eller udlejet af låntageren

q) 50 % af posterne under stregen med mellemliggende/lav risiko efter klassificeringen i bilag I til direktiv 89/647/EØF

r) med de kompetente myndigheders tilladelse, andre garantier end kreditgarantier, som er baseret på en lov eller retsforskrift, og som gensidige garantifonde, der har status som kreditinstitutter som defineret i artikel 1, litra a), yder sine medlemmer, idet de vægtes med 20 % af beløbet. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om deres anvendelse af denne mulighed for at sikre, at den ikke fører til konkurrenceforvridning. Senest fem år efter vedtagelsen af dette direktiv forelægger Kommissionen Rådet en rapport og eventuelle relevante forslag

s) poster under stregen med lav risiko efter klassificeringen i bilag I i direktiv 89/647/EØF, for så vidt der med vedkommende kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder er truffet aftale om, at engagementet kun kan indgås, hvis det er godtgjort, at det ikke vil nå op på en sådan størrelse, at de i artikel 4, stk. 1, 2 og 3, fastsatte øvre grænser overskrides.

8. Ved anvendelsen af stk. 1, 2 og 3 kan medlemsstaterne tillægge aktivposter, der repræsenterer fordringer på eller andre engagementer indgået med eller garanteret af medlemsstaternes regionale og lokale myndigheder, 20 % vægtning; medlemsstaterne kan dog anvende nulvægtning på disse aktivposter på de i artikel 7 i direktiv 89/647/EØF fastsatte betingelser.

9. Ved anvendelsen af stk. 1, 2 og 3 kan medlemsstaterne tillægge aktivposter, der repræsenterer fordringer på og andre engagementer indgået med kreditinstitutter med en løbetid på over et år, men ikke over tre år, 20 % vægtning og tillægge aktivposter, der repræsenterer fordringer på kreditinstitutter med en løbetid på over tre år, 50 % vægtning, hvis sidstnævnte aktivposter er repræsenteret ved gældsbreve udstedt af et kreditinstitut, og hvis disse gældsbreve efter de kompetente myndigheders mening er faktisk omsættelige på et marked af professionelle mæglere og er genstand for en daglig notering på dette marked, eller hvis de kompetente myndigheder i det udstedende kreditinstituts hjemland har givet tilladelse til deres udstedelse. Under ingen omstændigheder må de pågældende aktivposter indgå i egenkapitalen i henhold til direktiv 89/299/EØF.

10. Uanset bestemmelserne i foregående stykke og i stk. 7, litra i), kan medlemsstaterne tillægge aktivposter, der repræsenterer fordringer på og andre engagementer indgået med kreditinstitutter, en 20 % vægtning, uanset deres løbetid.

11. Er der stillet sikkerhed for et engagement indgået med en kunde af tredjemand, eller i form af værdipapirer udstedt af tredjemand på de vilkår, der er fastsat i stk. 7, litra o), kan medlemsstaterne:

— betragte dette engagement som værende indgået med tredjemanden i stedet for med kunden, hvis vedkommende tredjemand til de kompetente myndigheders tilfredshed har stillet direkte og ubetinget sikkerhed

— betragte dette engagement som værende indgået af tredjemanden i stedet for med kunden, hvis der er stillet sikkerhed for det i stk. 7, litra o), omhandlede engagement på de deri nævnte betingelser.

12. Senest fem år efter den dato, der er nævnt i artikel 8, stk. 1, undersøger Rådet på grundlag af en rapport fra Kommissionen den behandling af interbankengagementer, der er fastsat i stk. 7, litra i), og i stk. 9 og 10. Rådet træffer i givet fald afgørelse om de ændringer, der skal foretages heri, på grundlag af et forslag fra Kommissionen.

Artikel 5

Tilsyn med kreditinstitutter på konsolideret og ikke-konsolideret grundlag

1. Er et kreditinstitut hverken et moder- eller et datterselskab, føres tilsynet med dets overholdelse af artikel 3 og 4 eller enhver anden fællesskabsbestemmelse, der gælder for dette område, på ikke-konsolideret grundlag.

2. I andre tilfælde føres tilsynet med overholdelsen af artikel 3 og 4 eller enhver anden fællesskabsbestemmelse, der gælder for dette område, på konsolideret grundlag efter reglerne i direktiv 92/30/EØF.

3. Medlemsstaterne kan undlade at føre tilsyn, på et individuelt eller delkonsolideret grundlag, med overholdelsen af artikel 3 og 4 eller enhver anden fællesskabsbestemmelse, der gælder for dette område, for så vidt angår et kreditinstitut, der i sin egenskab af moderselskab er underlagt tilsyn på et konsolideret grundlag, og for så vidt angår et sådant kreditinstituts datterselskaber, hvis disse er underlagt tilladelse og tilsyn fra medlemsstaterne og er omfattet af det konsoliderede tilsyn.

Samme ret til at undlade tilsyn gælder, hvis moderselskabet er et finansieringsselskab, der er etableret i samme medlemsstat som kreditinstituttet, forudsat at selskabet er underlagt samme tilsyn som kreditinstitutter.

I begge ovennævnte tilfælde skal der, hvis der gøres brug af retten til at undlade tilsyn, træffes foranstaltninger til at sikre en passende fordeling af engagementerne inden for koncernen.

4. Har et kreditinstitut, hvis moderselskab er et kreditinstitut, fået meddelt sin tilladelse i en anden medlemsstat, hvor det har sit hjemsted, kræver de kompetente myndigheder, som har meddelt denne tilladelse, artikel 3 og 4 eller enhver anden fællesskabsbestemmelse, der gælder for dette område, overholdt på individuelt eller i påkommende tilfælde delkonsolideret grundlag.

5. Uanset stk. 4 kan de kompetente myndigheder, der har meddelt tilladelse til et datterselskab af et moderselskab, der er et kreditinstitut med hjemsted i en anden medlemsstat, ved bilateral overenskomst overdrage ansvaret for tilsynet med dets overholdelse af artikel 3 og 4 eller enhver anden fællesskabsbestemmelse, der gælder for dette område, til de kompetente myndigheder, der har meddelt tilladelse til og fører tilsyn med moderselskabet. Kommissionen og Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning holdes underrettet om sådanne overenskomsters eksistens og indhold.

Artikel 6

Overgangsbestemmelser vedrørende overskridelse af øvre grænser for store engagementer

1. Har et kreditinstitut på datoen for dette direktivs offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* indgået et eller flere engagementer, der overskrider enten de øvre grænser for store engagementer eller de øvre grænser for alle instituttets store engagementer sammenlagt, jf. dette direktiv, kræver de kompetente myndigheder, at kreditinstituttet tager skridt til at få det eller de pågældende engagementer nedbragt til det niveau, der tillades i henhold til bestemmelserne i dette direktiv.

2. Nedbringelsen af det eller de pågældende engagementer til det tilladte niveau sker efter en forud fastsat plan, der vedtages og gennemføres inden for en frist, der fastsættes af de kompetente myndigheder ud fra hensynet til en forsvarlig forvaltning og loyal konkurrence. De kompetente myndigheder underretter Kommissionen og Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning om den tidsplan, der er fastlagt for nedbringelsen.

3. Et kreditinstitut må ikke træffe dispositioner, der kan bevirke, at de engagementer, der er nævnt i stk. 1, forøges i forhold til niveauet på datoen for dette direktivs offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

4. Den efter stk. 2 fastsatte frist udløber senest den 31. december 2001. Har kreditinstituttet på grundlag af en bindende aftale indgået engagementer med længere løbetid, kan disse dog videreføres indtil deres forfaldstidspunkt.

5. Indtil den 31. december 1998 har medlemsstaterne mulighed for at forhøje grænsen i artikel 4, stk. 1, til 40 % og grænsen i artikel 4, stk. 2, til 30 %. I så fald skal de engagementer, der stadig gælder ved denne periodes udløb, bringes ned på niveauerne i artikel 4 senest den 31. december 2001, jf. dog stk. 1 til 4.

6. For så vidt angår kreditinstitutter, hvis egenkapital i overensstemmelse med definitionen i artikel 2, stk. 1, i direktiv 89/299/EØF ikke overstiger 7 mio. ECU, og kun for disse kreditinstitutter, kan medlemsstaterne forlænge fristerne i stk. 5 med fem år. De medlemsstater, der gør brug af bestemmelserne i dette stykke, skal sørge for at undgå konkurrencefordrejning og underrette Kommissionen og Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning om de foranstaltninger, de træffer med henblik herpå.

7. I de tilfælde, der er nævnt i stk. 5 og 6, kan et engagement betragtes som et stort engagement, hvis værdien af engagementet udgør 15 % eller mere af egenkapitalen.

8. Indtil den 31. december 2001 kan medlemsstaterne i stedet for det i artikel 3, stk. 1, andet led, fastsatte antal årlige indberetninger om store engagementer foreskrive mindst to indberetninger om året.

9. Medlemsstaterne kan for så vidt angår anvendelsen af artikel 4, stk. 1, 2 og 3, helt eller delvis fritage kreditinstitutters engagementer bestående af lån mod pant i fast ejendom som defineret i artikel 11, stk. 4, i direktiv 89/647/EØF, som er indgået senest otte år efter den dato, der er angivet i artikel 8, stk. 1, samt af leasingtransaktioner vedrørende fast ejendom som defineret i artikel 11, stk. 5, i direktiv 89/647/EØF, som er indgået senest otte år efter den dato, der er angivet i artikel 8, stk. 1, med indtil 50 % af den pågældende ejendoms værdi.

10. Uden at det berører stk. 4, kan Portugal indtil den 31. december 1998 helt eller delvis fritage engagementer, som et kreditinstitut har indgået med Electricidade de Portugal (EDP) og Petrogal, fra anvendelsen af artikel 4, stk. 1 og 3.

Artikel 7

Senere ændringer af dette direktiv

1. Tekniske ændringer på nedennævnte områder vedtages efter fremgangsmåden i stk. 2:

— uddybning af definitionerne for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne

— uddybning af definitionerne for at sikre en ensartet anvendelse af direktivet

— tilpasning af terminologien og definitionerne til senere retsakter om kreditinstitutter og hermed beslægtede områder

— uddybning af undtagelsesbestemmelserne i artikel 4, stk. 5 til 10.

2. Kommissionen bistås af det udvalg, som er omhandlet i artikel 22, stk. 2, første afsnit, i direktiv 89/646/EØF.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller hvis der ikke er afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet ikke truffet nogen afgørelse inden udløbet af en frist på tre måneder regnet fra forslagets forelæggelse for Rådet, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

Artikel 8

Afsluttende bestemmelser

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv den 1. januar 1994. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

3. Indtil der vedtages fællesskabslovgivning om tilsyn med store engagementer vedrørende aktiviteter, som hovedsagelig er udsat for markedsrisici, på et konsolideret eller ikke-konsolideret grundlag, behandler de kompetente myndigheder disse store engagementer efter metoder, der skal fastlægges af disse myndigheder, under hensyn til den særlige art af de pågældende engagementer.

Artikel 9

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.